

مدل‌سازی تغییر مختصات مسطحاتی نقاط سطحی زمین در چارچوب‌های مرجع ITRF در محدوده فلات ایران

* اصغر راستبود^۱ و بهزاد وثوقی^۱

^۱دانشکده مهندسی نقشه‌برداری، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی، تهران، ایران

(تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۲/۱۲، تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۹/۳۰)

چکیده

آشنایی با نحوه حرکت و تغییر مختصات نقاط سطح زمین با زمان برای انواع کاربردهای ژئودتیک امری بسیار مهم و ضروری است. هدف از این تحقیق مدل‌سازی وابسته به زمان جابه‌جایی و تغییر مختصات نقاط سطحی زمین در اثر حرکت صفحه‌های زمین‌ساختی و زمین‌لرزه‌ها در محدوده فلات ایران است. از مدل عرضه شده می‌توان برای پیش‌بینی تغییر مختصات نقاط سطحی زمین و یا پیش‌بینی مشاهدات ژئودتیک (طول و زاویه) از یک اپوک زمانی دلخواه به اپوک دلخواه دیگر نیز بهره جست. این مدل مختصات نقاط ورودی را در انواع چارچوب‌های مرجع ITRF و یا WGS84 دریافت می‌کند و بعد از اجرای محاسبات، خروجی را در چارچوب مرجع دلخواه عرضه می‌دارد. به منظور مدل‌سازی حرکت دائمی صفحه‌ها و حرکت‌های بین‌لرزه‌ای و همچنین حرکت‌های هم‌لرزه از روابط تحلیلی آکادا (۱۹۸۵) استفاده شده است. جذر میانگین مربعات (rms) خطای مدل‌سازی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای برای مدلی که بهترین انطباق را با مشاهدات GPS داشت برابر 0.35 mm/yr محسوب شد. نتایج مدل‌سازی نشان می‌دهد که سهم گسلش‌های اطراف صفحه عربستان در تولید میدان سرعت GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران بیشتر از سهم گسلش‌های فلات آناتولی و حتی گسلش‌های داخلی ایران است. استفاده از پارامترهای هندسی دقیق گسلش ناشی از زمین‌لرزه‌ها که با بهره‌گیری از مشاهدات InSAR و با حل مسئله معکوس بدست آمده باشد و مدل‌سازی حرکت‌های بعدلزه‌ای با استفاده از مدل وانگ (۲۰۰۶) برای تکمیل و بالا بردن دقت خروجی‌های مدل پیشنهاد می‌شود.

واژه‌های کلیدی: میدان سرعت GPS، نظریه نابرجایی، زمین‌ساخت، چارچوب مرجع، ITRF، WGS84

Horizontal coordinates change modeling of Earth surface points in ITRF reference frames in the region of Iranian plateau

Asghar Rastbod¹ and Behzad Voosoghi^{1*}

¹Department of Geodesy Engineering, Faculty of Geodesy and Geomatics Engineering, K.N.Toosi University of Technology, Tehran, Iran

(Received: 2 May 2010, accepted: 21 December 2011)

*Corresponding author:

vosoghi@kntu.ac.ir

*نگارنده رابطه:

Summary

Being familiar with the modes of motion and coordinate changes of the Earth surface points as a function of time is very important and essential in different types of geodetic applications. The purpose of this research is the time-dependent modeling of displacement and coordinate changes of the Earth's crust surface points due to the plate tectonic motions and earthquakes in the region of Iranian plateau. The provided model could be used to predict the coordinate changes of surface crust points or to predict the geodetic observations (distance and angle) from one arbitrary epoch to another. This model receives the coordinates in various ITRFs or WGS84 reference frames and after the computations are made, the results could be provided in any reference frame.

The Bursa-Wolf seven-parameter conformal model was used to transform three dimensional Cartesian co-ordinates between WGS84 and ITRF2000. In the absence of a crustal motion, the equations for transforming positional coordinates from one ITRF to another are rather familiar to the surveying community, i.e. it is a seven-parameter transformation. In the presence of a crustal motion, the transformation equations can be generalized to allow one frame to move relative to the other. Thus, each of the seven defining parameters becomes a function of time. Therefore, in modeling, fourteen transformation parameters were used for ITRF2000 reference frame transformation to the previous and later reference frames.

Okada (1985) analytical model was used to model sudden coseismic and interseismic motions due to earthquakes. In previous works (Pearson, 2010 and Meade, 2005) the block model was used for secular and interseismic deformation modeling, but in this research, we used Okada (1985) analytical modeling for this purpose since (1) Modeling the present-day velocity field determined with GPS networks incorporates geological constraints on the geometry of the main structures and on the long-term deformations; (2) Regions between the major faults are not rigid and so the modeling allows for internal deformations. Finally, we have a tectonic model for Arabia-Eurasia oblique collision zone in Iran that is more realistic than the rigid block model. This model shows that about 30% of GPS velocity field components are produced by faults inside Iran, 60% by Arabian plate and 10% by Anatolian plate.

Continuous use of GPS data and local network observations is recommended to get a more precise model for secular and interseismic motions. Also using more precise geometric faulting parameters due to earthquakes obtained by inverse problem solution based on GPS or InSAR observations is recommended to get more precise outputs. Postseismic motions were not modeled in this research since this effect is a function of time and its amplitude is just considerable for large earthquakes, beside that the amount of this effect is reduced with time. Anyway, the postseismic deformation modeling due to intense earthquakes with a large focal depth using Wang (2006) model is recommended. In this research, just the effects of secular, interseismic and coseismic motions were included in the model. To complete the model, it is recommended to consider the effects of the crustal motions associated with land subsidence, volcanic activity, postglacial rebound etc.

Key words: GPS velocity field, dislocation theory, tectonics, reference frame, ITRF, WGS84

۱ مقدمه

توبوگرافی این منطقه، وجود گسل‌های فعال و توزیع زمین‌لرزه‌های متعدد دستگاهی و تاریخی مؤید این واقعیت است.

ایران شاهد برخورد مایل صفحه‌های زمین‌ساختی عربستان و اوراسیا در رشته‌کوه‌های زاگرس، البرز و کپه‌داغ، فرورانش در منطقه مکران، حرکت پادساعت‌گرد در محدوده دشت لوت و سامانه حرکتی امتدادلغز در محدوده گسل شمال تبریز است. با در نظر گرفتن زمین‌ساخت منطقه و با توجه به وقوع زلزله‌های متعدد و فاجعه‌بار تاریخی و دستگاهی در این منطقه (بربریان، ۱۳۷۴؛ آمبراسیز و ملویل، ۱۹۸۲) و احتمال وقوع زلزله‌های مشابه در آینده، جابه‌جایی نقاط از جمله ایستگاه‌های ژئودزی و تغییر مختصات آنها در اثر حرکت دائمی صفحه‌های زمین‌ساختی و زمین‌لرزه‌ها امری کاملاً طبیعی است.

هدف از تحقیق حاضر عرضه مدلی برای پیش‌بینی تغییر مختصات نقاط سطحی زمین در اثر حرکت دائمی صفحه‌های زمین‌ساختی و زمین‌لرزه‌ها در محدوده فلات ایران است. مدل عرضه شده از دو قسمت اصلی تشکیل شده است. در قسمت اول مؤلفه‌های افقی سرعت ناشی از حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای محاسبه می‌شوند. بدین‌منظور با استفاده از مشاهدات GPS و براساس نظریه نابرجایی، مدل قادر به پیش‌بینی مؤلفه‌های افقی سرعت در هر موقعیت از محدوده مورد بررسی است. در قسمت دوم مؤلفه‌های افقی سرعت، ناشی از حرکت‌های هم‌لرزه با مدل براساس نظریه نابرجایی محاسبه می‌شوند. به‌منظور محاسبه تغییر مختصات بین دو مقطع زمانی، سرعت پیش‌بینی شده با مدل در قسمت اول به اختلاف زمانی ضرب شده و با جابه‌جایی‌های مرتبط با زمین‌لرزه‌های رخداده در دوره زمانی مشخص شده که در قسمت دوم مدل محاسبه شده جمع برداری می‌شود. به‌منظور مدل‌سازی سرعت‌های بین‌لرزه‌ای از میدان سرعت GPS شبکه

زمین بدين لحظه که دارای سه لایه عمدۀ است شیبه یک تخم مرغ نیم‌پز است. لایه خارجی که سنگ‌کره نامیده می‌شود، نسبتاً شکننده است و حدود یک‌درصد ساع زمین را تشکیل می‌دهد. لایه میانی که گوشته نامیده می‌شود، دارای ساختاری شیبه خمیرندان است. داخلی‌ترین لایه هسته نامیده می‌شود. پرتوزایی مداوم در داخل زمین باعث افزایش دما با افزایش عمق می‌شود، و گرما جریان هم‌رفت در گوشته را ایجاد می‌کند. سنگ‌کره سخت‌تر از آن است که جریان یابد، بنابراین به حدود بیش از بیست صفحه زمین‌ساختی شکسته می‌شود و به صورت تقریباً صلب، روی گوشته با نرخ تقریباً ثابت چند سانتی‌متر در سال شناور است. زمانی که دو صفحه به‌هم برخورد می‌کنند یا به‌شكل سایشی از کنار هم رد می‌شوند، به صورت کشسان تغییر‌شکل پیدا می‌کنند. تنش‌های انباسته شده در اثر دگر‌شکلی هنگامی که از نیروی اصطکاک در طول مرز صفحه‌ها بیشتر شود، به صورت زمین‌لرزه ویرانگر آزاد می‌شوند. پس از وقوع زمین‌لرزه، صفحه‌های مجاور، برای به‌دست آوردن شکل قبلی خود، حرکت بازگشته می‌کنند. بنابراین، نقاط روی سطح زمین به صورت افقی با سرعت‌های نسبتاً ثابت حرکت می‌کنند که با جابه‌جایی‌های ناگهانی مرتبط با زمین‌لرزه، گسیخته می‌شود.

در زمین‌شناسی ایران این باور وجود دارد که این سرزمین در بخش میانی کوهزاد آلپ - هیمالیا قرار دارد که از غرب اروپا آغاز می‌شود و پس از گذر از ترکیه، ایران، افغانستان تا تبت و شاید تا نزدیکی‌های بreme و اندونزی ادامه دارد (آقانباتی، ۱۳۸۳). ایران منطقه‌ای با زمین‌ساخت فعال است و می‌توان آن را به صورت مرز عریض نرم بین صفحه‌های صلب اوراسیا و عربستان در نظر گرفت، به‌طوری که همگرایی صفحه‌های عربستان - اوراسیا بین گسل‌شاهی این منطقه توزیع می‌شود. وضعیت

بهبود پارامترهای گسلش ناشی از زمین‌لرزه‌ها با بهره‌گیری از روش‌های گوناگون حل مسئله معکوس و براساس روش‌های مشاهداتی نظری GPS و InSAR بهجای استفاده از روابط تجربی یا نیمه‌تجربی برای بالا بردن دقت خروجی‌های مدل پیشنهاد می‌شود. در مدل عرضه شده، حرکت‌های بعدلرزه‌ای مدل‌سازی نشده است. زیرا اثرات بعدلرزه‌ای بیشتر در مورد زمین‌لرزه‌هایی مطرح است که دارای بزرگی و عمق کانونی زیادی باشند تا زمین‌لرزه قسمت خمیری سنگ کرده را تحت تأثیر قرار دهد. در مورد زمین‌لرزه‌هایی که بزرگ نسیند و یا عمق کانونی زیادی ندارند، اثر بعدلرزه‌ای بسیار کم است. از طرفی در حالت کلی اثرات بعدلرزه‌ای در مقایسه با اثرات هم‌لرزه، از نظر دامنه خیلی کوچک‌ترند و بعد از وقوع زمین‌لرزه، با گذشت زمان کوچک‌تر نیز می‌شوند (وانگ و همکاران، ۲۰۰۶). برای مدل‌سازی این حرکت‌ها می‌توان از مدل وانگ (۲۰۰۶) استفاده کرد. به‌منظور کامل کردن مدل، افزودن و مدل‌سازی حرکت‌های بعدلرزه‌ای در مورد زمین‌لرزه‌های بزرگ با عمق کانونی زیاد، به مدل موجود در نسخه‌های بعدی نرم‌افزار عرضه شده پیشنهاد می‌شود.

۲ مدل‌سازی تغییرشکل ناشی از گسلش‌ها براساس مدل تحلیلی اکادا

همان‌طور که در مقدمه نیز اشاره شد، به‌منظور مدل‌سازی جابه‌جایی‌های ناشی از لغش در گسل‌ها، از مدل تحلیلی اکادا (۱۹۸۵) استفاده شده است. مدل اکادا برپایه نظریه نابرجایی فرمول‌بندی شده است. در این مدل ابتدا مدل‌سازی میدان تغییرشکل حاصل از یک تک‌تیر و (چشم‌نهایی) صورت می‌گیرد و سپس با انتگرال‌گیری از روابط چشم‌نهایی، میدان تغییرشکل حاصل از یک چشم‌نهایی (صفحه گسلش) فرمول‌بندی می‌شود. به‌طور کلی پارامترهای ورودی مدل اکادا به دو دسته

ژئودینامیک سراسری ایران با مشاهدات دوره‌ای (ماسنون، ۲۰۰۷) در حکم قید مدل‌سازی استفاده می‌شود. در مدل‌سازی و پیش‌بینی سرعت‌ها و جابه‌جایی‌های مربوط به حرکت‌های دائمی، بین‌لرزه‌ای و هم‌لرزه در منطقه مورد بررسی از روابط تحلیلی اکادا (۱۹۸۵) استفاده شده است. مدل طراحی شده قادر به پیش‌بینی سرعت‌ها و جابه‌جایی‌ها به صورت اوراسیا فیکس است ولی قابلیت تبدیل مقادیر پیش‌بینی شده را به دیگر چارچوب‌های مرجع از جمله WGS84 و کلیه ITRF‌ها دارد. از کارهای صورت گرفته قبلی در این مورد می‌توان به تحقیق و نرم‌افزار تهیه شده HTDP در منطقه امریکا اشاره کرد (اسنی، ۱۹۹۹؛ پیرسون و همکاران، ۲۰۱۰). بیست و پنج نسخه متفاوت از این نرم‌افزار از ژوئن ۱۹۹۲ تا کنون عرضه شده است. آخرین نسخه عرضه شده HTDP 3.1.2 است که در ۶ ژوئن ۲۰۱۱ عرضه شد. تحقیق حاضر اولین گام در تولید اولین نسخه نرم‌افزار معادل برای منطقه فلات ایران است. در نرم‌افزار HTDP به‌منظور مدل‌سازی حرکت دائم و بین‌لرزه‌ای صفحات از مدل بلوک استفاده شده است ولی در تحقیق حاضر به دو دلیل از مدل تحلیلی اکادا (۱۹۸۵) بهجای مدل بلوک استفاده شده است. (۱) با مدل‌سازی میدان سرعت GPS با استفاده از مدل تحلیلی اکادا قیود زمین‌ساختی (موقعیت گسل‌ها) و لرزه‌زمین‌ساختی (جهت حرکت گسل‌ها) به‌طور صحیح در مدل قابلِ اعمال است. (۲) با استفاده از این مدل، مناطق واقع بین گسل‌های فعال صلب فرض نشده است و با ضرایب لامه تعریف شده برای مدل، قابلیت تغییرشکل دارند. از کارهای قبلی صورت گرفته در زمینه مدل‌سازی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای با استفاده از مدل تحلیلی اکادا و مقایسه آن با مدل بلوک می‌توان به تحقیق آرمیگو و همکاران (۲۰۰۳) و فلریت و همکاران (۲۰۰۴) در منطقه فلات آناتولی و راست بود و وثوقی (۱۳۸۹) در منطقه خاورمیانه اشاره کرد.

در منطقه $0 \leq z$ قرار می‌گیرد و محور x موازی با امتداد گسل است. همچنین در این شکل نابر جایی‌های U_1, U_2 و U_3 که متناظر با مؤلفه‌های امتدادلغز، شب‌لغز و کششی یک نابر جایی اختیاری هستند نشان داده شده است. هر بردار نابر جایی حرکت فرادیواره را نسبت به فرویدیواره نشان می‌دهد. در این شکل مؤلفه شب‌لغز نابر جایی یعنی $\sin 2\delta < 0$ نشان‌دهنده حرکت معکوس است که اگر U_2 نشان‌دهنده حرکت نرمال خواهد بود. در این دستگاه مختصات، مؤلفه λ^m جابه‌جایی در نقطه (x_1, x_2, x_3) ناشی از جهت λ^m نیروی نقطه‌ای به بزرگی F در نقطه (u_i^j) از روابط زیر به دست می‌آید:

(۲)

$$\begin{cases} u_1^1 = \frac{F}{4\pi\mu} \left\{ \frac{1}{R} + \frac{(x_1 - \xi_1)^2}{R^3} + \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{1}{R - \xi_3} - \frac{(x_1 - \xi_1)^2}{R(R - \xi_3)^2} \right] \right\} \\ u_2^1 = \frac{F}{4\pi\mu} (x_1 - \xi_1)(x_2 - \xi_2) \left\{ \frac{1}{R^3} - \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R(R - \xi_3)^2} \right\} \\ u_3^1 = \frac{F}{4\pi\mu} (x_1 - \xi_1) \left\{ -\frac{\xi_3}{R^3} - \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R(R - \xi_3)} \right\}, \end{cases}$$

(۳)

$$\begin{cases} u_1^2 = \frac{F}{4\pi\mu} (x_1 - \xi_1)(x_2 - \xi_2) \left\{ \frac{1}{R^3} - \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R(R - \xi_3)^2} \right\} \\ u_2^2 = \frac{F}{4\pi\mu} \left\{ \frac{1}{R} + \frac{(x_2 - \xi_2)^2}{R^3} + \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{1}{R - \xi_3} - \frac{(x_2 - \xi_2)^2}{R(R - \xi_3)^2} \right] \right\} \\ u_3^2 = \frac{F}{4\pi\mu} (x_2 - \xi_2) \left\{ -\frac{\xi_3}{R^3} - \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R(R - \xi_3)} \right\}, \end{cases}$$

(۴)

$$\begin{cases} u_1^3 = \frac{F}{4\pi\mu} (x_1 - \xi_1) \left\{ -\frac{\xi_3}{R^3} + \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R(R - \xi_3)} \right\} \\ u_2^3 = \frac{F}{4\pi\mu} (x_2 - \xi_2) \left\{ -\frac{\xi_3}{R^3} + \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R(R - \xi_3)} \right\} \\ u_3^3 = \frac{F}{4\pi\mu} \left\{ \frac{1}{R} + \frac{\xi_3^2}{R^3} - \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{R} \right\}, \end{cases}$$

پارامترهای فیزیکی و هندسی تقسیم می‌شوند. پارامترهای فیزیکی مورد استفاده در مدل، همان ضرایب لامه μ و λ منطقه مورد بررسی هستند که باید به صورت تقریبی مشخص باشند. برای این منظور می‌توان با توجه به نتایج آنالیز حساسیت مدل (نوری و وثوقی، ۱۳۸۸) از مقادیر متوسط جهانی نیز استفاده کرد. پارامترهای هندسی مورد استفاده در مدل اکادا شامل طول، عرض، عمق، قفل‌شدنگی، شب، راستا، میزان نابر جایی یا نرخ لغزش، مختصات نقطه ابتدایی گسل و همچنین مختصات نقاط مشاهداتی (ایستگاه‌های GPS) است. در واقع این مدل با توجه به هندسه گسل‌شدن و فیزیک منطقه مورد بررسی، نابر جایی حاصل از گسل‌شدن یا نرخ لغزش را به میدان جابه‌جایی یا میدان سرعت ناشی از آن تبدیل می‌کند.

۱-۲ مدل اکادا برای گسل‌شدن نقطه‌ای

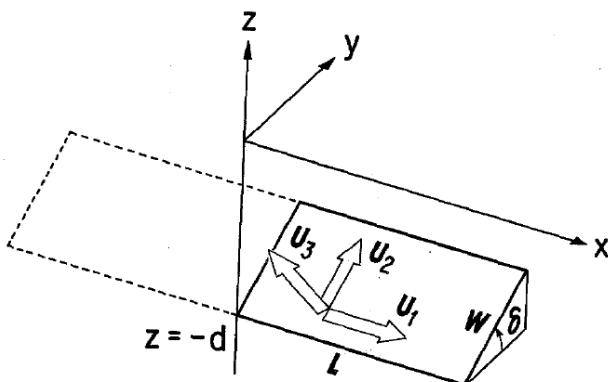
استکتی (۱۹۵۸) روشن ساخت که میدان جابه‌جایی $u_i(x_1, x_2, x_3)$ ناشی از نابر جایی (ξ_1, ξ_2, ξ_3) به Δu_i در یک محیط هم‌رفتار از رابطه زیر به دست می‌آید:

(۱)

$$u_i = \frac{1}{F} \iint_{\Sigma} \Delta u_j \left[\lambda \delta_{jk} \frac{\partial u_i^n}{\partial \xi_n} + \mu \left(\frac{\partial u_i^j}{\partial \xi_k} + \frac{\partial u_i^k}{\partial \xi_j} \right) \right] v_k d\Sigma,$$

که δ_{jk} دلتای کرونکر، λ و μ ضرایب لامه و v_k کسینوس هادی نرمال بر سطح المان Σ و قرارداد جمع اعمال شده است. u_i^j مؤلفه λ^m جابه‌جایی در نقطه (x_1, x_2, x_3) ناشی از جهت λ^m نیروی نقطه‌ای به بزرگی F است که در نقطه (ξ_1, ξ_2, ξ_3) روی سطح اعمال می‌شود. رابطه (۱) به معادله ولترا (Volterra's equation) معروف است و نشان می‌دهد که جابه‌جایی‌ها ناشی از منابعی به صورت کوپل دوگانه هستند (سکال، ۲۰۱۰).

در دستگاه مختصات دکارتی شکل ۱ محیط کشسان

شکل ۱. هندسه گسل و نمادهای مورد استفاده در مدل‌سازی تحلیلی (اکادمیک، ۱۹۸۵).

نشان می‌دهند. همچنین، رابطه (۷) مرکز اتساع با شدت ترکیب شده با کوپل دوگانه بدون گشتاور و (tensile fault) شدت $2\mu U_3 \Delta \Sigma$ را برای گسل کششی نمایش می‌دهد. با جایگذاری روابط (۲)، (۳) و (۴) در روابط (۵)، (۶) و (۷) و قرار دادن $0 = \xi_2 = \xi_1$ و $-d = \xi_3 = -\xi_2$ ، جابه‌جایی‌های سطحی ناشی از یک چشم نقطه‌ای که در موقعیت $(0, 0, -d)$ قرار دارد به دست می‌آید. در حالت امتدادلغز:

$$\begin{cases} u_x^0 = -\frac{U_1}{2\pi} \left[\frac{3x^2 q}{R^5} + I_1^0 \sin \delta \right] \Delta \Sigma \\ u_y^0 = -\frac{U_1}{2\pi} \left[\frac{3xyq}{R^5} + I_2^0 \sin \delta \right] \Delta \Sigma \\ u_z^0 = -\frac{U_1}{2\pi} \left[\frac{3xdq}{R^5} + I_4^0 \sin \delta \right] \Delta \Sigma. \end{cases} \quad (8)$$

در حالت شیب‌لغز:

$$\begin{cases} u_x^0 = -\frac{U_2}{2\pi} \left[\frac{3xpq}{R^5} - I_3^0 \sin \delta \cos \delta \right] \Delta \Sigma \\ u_y^0 = -\frac{U_2}{2\pi} \left[\frac{3ypq}{R^5} - I_1^0 \sin \delta \cos \delta \right] \Delta \Sigma \\ u_z^0 = -\frac{U_2}{2\pi} \left[\frac{3dpq}{R^5} - I_5^0 \sin \delta \cos \delta \right] \Delta \Sigma. \end{cases} \quad (9)$$

در حالت کششی:

$$R^2 = (x_1 - \xi_1)^2 + (x_2 - \xi_2)^2 + (x_3 - \xi_3)^2,$$

با استفاده از رابطه (۱)، سهم إلمان سطحی $\Delta \Sigma$ در جابه‌جایی، ناشی از هر مؤلفه نابر جایی به صورت زیر است: برای مؤلفه امتدادلغز:

$$\frac{1}{F} \mu U_1 \Delta \Sigma \left[-\left(\frac{\partial u_i^1}{\partial \xi_2} + \frac{\partial u_i^2}{\partial \xi_1} \right) \sin \delta + \left(\frac{\partial u_i^1}{\partial \xi_3} + \frac{\partial u_i^3}{\partial \xi_1} \right) \cos \delta \right]. \quad (5)$$

برای مؤلفه شیب‌لغز:

$$\frac{1}{F} \mu U_2 \Delta \Sigma \left[\left(\frac{\partial u_i^2}{\partial \xi_2} + \frac{\partial u_i^2}{\partial \xi_2} \right) \cos 2\delta + \left(\frac{\partial u_i^3}{\partial \xi_3} - \frac{\partial u_i^2}{\partial \xi_2} \right) \sin 2\delta \right]. \quad (6)$$

برای مؤلفه کششی (tensile)

$$\frac{1}{F} U_3 \Delta \Sigma \left[\lambda \frac{\partial u_i^n}{\partial \xi_n} + 2\mu \left(\frac{\partial u_i^2}{\partial \xi_2} \sin^2 \delta + \frac{\partial u_i^3}{\partial \xi_3} \cos^2 \delta \right) - \mu \left(\frac{\partial u_i^2}{\partial \xi_3} + \frac{\partial u_i^3}{\partial \xi_2} \right) \sin 2\delta \right]. \quad (7)$$

عبارت‌های (۵) و (۶) جفت‌نیروهای معادل کوپل دوگانه با گشتاور $\mu U_1 \Delta \Sigma$ یا $\mu U_2 \Delta \Sigma$ یا $\mu U_3 \Delta \Sigma$ را در حالت گسل بُرشی

جایگذاری به صورت زیر است:

$$f(\xi, \eta) = f(x, p) - f(x, p-W) - f(x-L, p) + f(x-L, p-W) \quad (15)$$

اگر مطابق خطوط خطي چين شکل ۱ گسل مستطيلي با طول $2L$ در نظر گرفته شود، کافي است که در دو عبارت اول و دوم سمت راست رابطه (۱۵) x با $x+L$ جایگزین شود.

مؤلفه‌های بردار جابه‌جايی برای گسلش امتدادلغز به صورت زیر خواهد بود:

$$(16)$$

$$\begin{cases} u_x = -\frac{U_1}{2\pi} \left[\frac{\xi q}{R(R+\eta)} + \tan^{-1} \frac{\xi \eta}{qR} + I_1 \sin \delta \right] \\ u_y = -\frac{U_1}{2\pi} \left[\frac{\tilde{y}q}{R(R+\eta)} + \frac{q \cos \delta}{R+\eta} + I_2 \sin \delta \right] \\ u_z = -\frac{U_1}{2\pi} \left[\frac{\tilde{d}q}{R(R+\eta)} + \frac{q \sin \delta}{R+\eta} + I_4 \sin \delta \right]. \end{cases}$$

همچنين برای گسلش شب لغز خواهیم داشت:

$$(17)$$

$$\begin{cases} u_x = -\frac{U_2}{2\pi} \left[\frac{q}{R} - I_3 \sin \delta \cos \delta \right] \\ u_y = -\frac{U_2}{2\pi} \left[\frac{\tilde{y}q}{R(R+\xi)} + \cos \delta \tan^{-1} \frac{\xi \eta}{qR} - I_1 \sin \delta \cos \delta \right] \\ u_z = -\frac{U_2}{2\pi} \left[\frac{\tilde{d}q}{R(R+\xi)} + \sin \delta \tan^{-1} \frac{\xi \eta}{qR} + I_5 \sin \delta \cos \delta \right]. \end{cases}$$

برای گسلش کشن لغز نیز خواهیم داشت:

$$(18)$$

$$\begin{cases} u_x = \frac{U_3}{2\pi} \left[\frac{q^2}{R(R+\eta)} - I_3 \sin^2 \delta \right] \\ u_y = \frac{U_3}{2\pi} \left[\frac{-\tilde{d}q}{R(R+\xi)} - \sin \delta \left\{ \frac{\xi q}{R(R+\xi)} - \tan^{-1} \frac{\xi \eta}{qR} \right\} - I_1 \sin^2 \delta \right] \\ u_z = \frac{U_3}{2\pi} \left[\frac{\tilde{y}q}{R(R+\xi)} + \cos \delta \left\{ \frac{\xi q}{R(R+\xi)} - \tan^{-1} \frac{\xi \eta}{qR} \right\} - I_5 \sin^2 \delta \right]. \end{cases}$$

که

$$\begin{cases} u_x^0 = \frac{U_3}{2\pi} \left[\frac{3xq^2}{R^5} - I_3^0 \sin^2 \delta \right] \Delta \Sigma \\ u_y^0 = \frac{U_3}{2\pi} \left[\frac{3yq^2}{R^5} - I_1^0 \sin^2 \delta \right] \Delta \Sigma \\ u_z^0 = \frac{U_3}{2\pi} \left[\frac{3dq^2}{R^5} - I_5^0 \sin^2 \delta \right] \Delta \Sigma. \end{cases} \quad (10)$$

که

$$\begin{cases} I_1^0 = \frac{\mu}{\lambda + \mu} y \left[\frac{1}{R(R+d)^2} - x^2 \frac{3R+d}{R^3(R+d)^3} \right] \\ I_2^0 = \frac{\mu}{\lambda + \mu} x \left[\frac{1}{R(R+d)^2} - y^2 \frac{3R+d}{R^3(R+d)^3} \right] \\ I_3^0 = \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{x}{R^3} \right] - I_2^0 \\ I_4^0 = \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[-xy \frac{2R+d}{R^3(R+d)^2} \right] \\ I_5^0 = \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{1}{R(R+d)} - x^2 \frac{2R+d}{R^3(R+d)^2} \right], \end{cases} \quad (11)$$

$$\begin{cases} p = y \cos \delta + d \sin \delta \\ q = y \sin \delta - d \cos \delta \\ R^2 = x^2 + y^2 + d^2 = x^2 + p^2 + q^2. \end{cases} \quad (12)$$

۲-۲ مدل اکادا برای گسلش با ابعاد محدود میدان تغییرشکل برای یک گسل مستطيلي محدود با طول L و عرض W ، با جایگزیني $\xi = x - \eta' \cos \delta$ و $y = \eta' \sin \delta$ در روابط به دست آمده برای چشميه نقطه‌های و با انتگرال گيری زیر به دست می‌آيد:

$$\int_0^L d\xi \int_0^W d\eta' \quad (13)$$

با تغيير متغير از ξ' و η' به ξ و η به صورت $\xi = \xi' - \eta'$ و $p = y \cos \delta + d \sin \delta$ که در آن $p - \eta' = \eta$ است خواهیم داشت:

$$\int_x^{x-L} d\xi \int_p^{p-W} d\eta \quad (14)$$

نتایج نهایی با استفاده از نماد چینی || به منظور نمایش

به صورت برداری با هم جمع کنیم. مطابق شکل ۲ در

مدل سازی با استفاده از مدل تحلیلی اکادا از سه دستگاه مختصات متفاوت استفاده می شود که عبارت اند از: ۱- دستگاه مختصات سراسری ۲- دستگاه مختصات محلی و ۳- دستگاه مختصات صفحه ای.

دستگاه مختصات سراسری (X_g, Y_g, Z_g) بین همه إلمان‌ها مشترک است به نحوی که محور X آن افقی و به موازات سطح آزاد، و جهت مثبت آن به سمت شرق است. محور Y این دستگاه نیز افقی و جهت مثبت آن به سمت شمال است. محور Z نیز قائم و جهت مثبت آن به نسبت به سطح آزاد به سمت بالای نیم فضا است. از این دستگاه مختصات برای تعریف خروجی‌های مدل (سرعت و جایه‌جایی) استفاده می شود.

دستگاه مختصات محلی (X_L, Y_L, Z_L) برای هر صفحه یا إلمان تعریف شده و از آن برای محاسبه توابع گرین مدل اکادا استفاده می شود. محورهای X_L و Y_L یک صفحه افقی را تعریف می کنند که به موازات سطح آزاد است. محور X_L در راستای گسل و محور Y_L عمود بر آن و محور Z_L قائم بر صفحه دو محور است، به نحوی که دستگاه مختصات حاصل به صورت راست گرد (X_L) باشد یعنی با نگاه کردن در راستای امتداد گسل (X_L) فرادیواره در سمت راست قرار بگیرد و محور Y_L به سمت فرودیواره باشد.

دستگاه مختصات صفحه‌ای (X_P, Y_P, Z_P) نیز برای هر صفحه تعریف می شود، به نحوی که محور X_P در امتداد گسل به موازات محور X دستگاه مختصات محلی، محور Y_P در راستای شب گسل، و به سمت بالا مثبت است. محور Z_P نیز عمود بر صفحه یا إلمان و جهت مثبت آن به نحوی است که دستگاه راست گرد باشد. از این دستگاه مختصات برای تعریف و معرفی مشخصات نابرجایی گسل به مدل یا تعریف خروجی‌های مدل استفاده می شود.

(۱۹)

$$\begin{aligned} I_1 &= \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{-1}{\cos \delta} - \frac{\xi}{R + \tilde{d}} \right] - \frac{\sin \delta}{\cos \delta} I_5 \\ I_2 &= \frac{\mu}{\lambda + \mu} [-\ln(R + \eta)] - I_3 \\ I_3 &= \frac{\mu}{\lambda + \mu} \left[\frac{1}{\cos \delta} \frac{\tilde{y}}{R + \tilde{d}} - \ln(R + \eta) \right] + \frac{\sin \delta}{\cos \delta} I_4 \\ I_4 &= \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{1}{\cos \delta} \left[\ln(R + \tilde{d}) - \sin \delta \ln(R + \eta) \right] \\ I_5 &= \frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{2}{\cos \delta} \tan^{-1} \frac{\eta(X + q \cos \delta) + X(\tilde{R} + \tilde{X}) \sin \delta}{\xi(R + X) \cos \delta}, \end{aligned}$$

در حالتی که $\cos \delta = 0$ باشد خواهیم داشت:

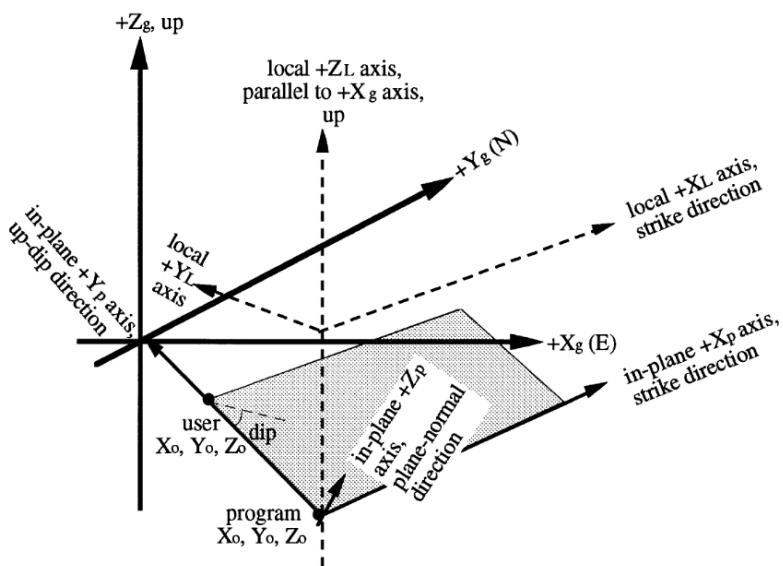
(۲۰)

$$\begin{cases} I_1 = -\frac{\mu}{2(\lambda + \mu)} \frac{\xi q}{(R + \tilde{d})^2} \\ I_3 = \frac{\mu}{2(\lambda + \mu)} \left[\frac{\eta}{R + \tilde{d}} + \frac{\tilde{y}q}{(R + \tilde{d})^2} - \ln(R + \eta) \right] \\ I_4 = -\frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{q}{R + \tilde{d}} \\ I_5 = -\frac{\mu}{\lambda + \mu} \frac{\xi \sin \delta}{R + \tilde{d}}, \end{cases}$$

$$\begin{cases} p = y \cos \delta + d \sin \delta \\ q = y \sin \delta - d \cos \delta \\ \tilde{y} = \eta \cos \delta + q \sin \delta \\ \tilde{d} = \eta \sin \delta - q \cos \delta \\ R^2 = \xi^2 + \eta^2 + q^2 = \xi^2 + \tilde{y}^2 + \tilde{d}^2 \\ X^2 = \xi^2 + q^2, \end{cases} \quad (21)$$

با اعمال اطلاعات همالرزهای به مدل اکادا می توان جایه‌جایی‌های همالرزه و با اعمال اطلاعات بین لرزه‌ای به این مدل می توان جایه‌جایی‌های بین لرزه‌ای را محاسبه کرد.

۳-۲ دستگاه‌های مختصات مورد استفاده در مدل سازی
با توجه به اینکه مدل اکادا مدلی تحلیلی است و برای یک مسئله خطی حل شده است، لذا با توجه به برقرار بودن اصل برهمنهی (principle of superposition) برای محاسبه اثر چند گسلش در یک نقطه کافی است که جایه‌جایی‌های ناشی از تک‌تک گسلش‌ها را محاسبه و

شکل ۲. دستگاه‌های مختصات مورد استفاده در مدل‌سازی (گمبرگ و الیس، ۱۹۹۴).

داد. بنابراین هر کدام از هفت پارامتر تعريف‌کننده تبدیل دو چارچوب، تابعی از زمان t می‌شوند؛ یعنی $(T_X(t), R_X(t), T_Y(t), R_Y(t), T_Z(t), R_Z(t))$. یک تعمیم ساده فرض هفت پارامتر فوق به صورت توابعی خطی از زمان است. بنابراین، برای مثال، دوران در زمان t را می‌توان با رابطه زیر بیان کرد:

$$R_X(t) = R_x(t_0) + (dR_x/dt)(t - t_0), \quad (23)$$

که

t_0 : زمان مرجع،

$R_X(t_0)$: دوران در لحظه t_0

dR_x/dt : نرخ زمانی تغییرات دوران حول محور X تبدیل تعمیم یافته شامل ۱۵ پارامتر است. دو پارامتر برای هر کدام از هفت تابع خطی و زمان مرجع t_0 . از تعمیم ساده فوق برای تبدیل مختصات بین چارچوب‌های مرجع گوناگون استفاده می‌شود. پارامترهای تبدیل از مدل‌سازی، در جدول ۱ عرضه شده است.

۳ تبدیل مختصات بین چارچوب‌های مرجع ITRF

اگر مختصات دکارتی برای نقطه‌ای در چارچوب مرجع اول به صورت (X_1, X_2, X_3) باشد، مختصات متناظر در چارچوب مرجع دوم در غیاب حرکت صفحه‌های زمین ساختی از روابط زیر به دست می‌آید:

$$X_2 = T_X + (1+S)X_1 + R_Z Y_1 - R_Y Z_1 \quad (22)$$

$$Y_2 = T_Y - R_Z X_1 + (1+S)Y_1 + R_X Z_1 \quad (22)$$

$$Z_2 = T_Z + R_Y X_1 - R_X Y_1 + (1+S)Z_1,$$

که T_X ، T_Y و T_Z به ترتیب بیانگر سه انتقال در امتداد محورهای X، Y و Z هستند که باعث انتباط مبدأ دو چارچوب برهمنمی‌شوند. R_X ، R_Y و R_Z نیز بیانگر سه دوران حول محورهای X، Y و Z هستند که ترکیب آنها سه محور یک چارچوب را به صورت موازی با محورهای متناظر از چارچوب دیگر قرار می‌دهد. S نیز بیانگر تفاوت مقیاس بین دو چارچوب است.

با در نظر گرفتن حرکت صفحه‌های زمین ساختی می‌توان معادلات تبدیل مابین دو چارچوب را به منظور در نظر گرفتن حرکت یک چارچوب نسبت به دیگری تعمیم

مختصات مرکز زمین در فضای سه بعدی (X_0, Y_0, Z_0) دوران گردار موقعیت (rx, ry, rz) و تغییر مقیاس (ds) است و به صورت ماتریسی زیر نوشته می شود:

$$\begin{bmatrix} X \\ Y \\ Z \end{bmatrix}_W = \begin{bmatrix} X_0 \\ Y_0 \\ Z_0 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1+ds & rz & -ry \\ -rz & 1+ds & rx \\ ry & -rx & 1+ds \end{bmatrix} \begin{bmatrix} X \\ Y \\ Z \end{bmatrix}_I, \quad (24)$$

که اندیس های پایینی W و I به ترتیب نشان دهنده چارچوب WGS84 و ITRF هستند. ماتریس دوران سه در سه رابطه فوق ساده شده سه ماتریس دوران مجزا است، با این فرض که دوران های محوری کوچک آن (کوچک تر از پنج ثانیه کمانی برای اکثر شبکه های ژئودزی) و می توان از ترم های بسط به سری دو جمله ای سینوس و کسینوس بر حسب رادیان استفاده کرد.

۴ تبدیل مختصات بین چارچوب ITRF2000 و WGS84
تفاوت ITRF2000 و WGS84 به تفاوت تعریف دو سامانه و حرکت های زمین ساختی برمی گردد. تفاوت مختصات یک نقطه بین این دو سامانه در منطقه ایران بیشتر از یک متر نیست. با استفاده از یک تبدیل هفت پارامتری می توان اختلاف بین دو سامانه را مدل سازی کرد. برای این منظور می توان از دو مدل تبدیل بورسا- ول夫 (بورسا، ۱۹۶۲؛ ول夫، ۱۹۶۳) و مالدنسکی - باد کاس (مالدنسکی و همکاران، ۱۹۶۲؛ باد کاس، ۱۹۶۹) استفاده کرد.

مدل متشابه هفت پارامتری بورسا- ول夫 برای تبدیل مختصات دکارتی سه بعدی بین چارچوب های ماهواره ای در مقیاس جهانی مناسب است. این تبدیل شامل انتقال

جدول ۱. پارامترهای تبدیل از ITRF2000 به ITRF ای های قبل و بعد که در مدل سازی مورد استفاده قرار گرفته است (بورس و همکاران، ۲۰۰۲).

ITRF شماره	T ₁ (cm)	T ₂ (cm)	T ₃ (cm)	S (ppb)	R ₁ (mas)	R ₂ (mas)	R ₃ (mas)	اپوک
ITRF2008 نرخ	-1.90	-1.70	-10.50	1.34	0.00	0.00	0.00	2000.0
	0.10	0.10	-1.80	0.08	0.00	0.00	0.00	
ITRF2005 نرخ	0.10	-0.80	-5.80	0.40	0.00	0.00	0.00	2000.0
	-0.20	0.10	-1.80	0.08	0.00	0.00	0.00	
ITRF97 نرخ	0.67	0.61	-1.85	1.55	0.00	0.00	0.00	1997.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF96 نرخ	0.67	0.61	-1.85	1.55	0.00	0.00	0.00	1997.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF94 نرخ	0.67	0.61	-1.85	1.55	0.00	0.00	0.00	1997.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF93 نرخ	1.27	0.65	-2.09	1.95	-0.39	0.80	-1.14	1988.0
	-0.29	-0.02	-0.06	0.01	-0.11	-0.19	0.07	
ITRF92 نرخ	1.47	1.35	-1.39	0.75	0.0	0.00	-0.18	1988.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF91 نرخ	2.67	2.75	-1.99	2.15	0.00	0.00	-0.18	1988.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF90 نرخ	2.47	2.35	-3.59	2.45	0.00	0.00	-0.18	1988.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF89 نرخ	2.97	4.75	-7.39	5.85	0.00	0.00	-0.18	1988.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	
ITRF88 نرخ	2.47	1.15	-9.79	8.95	0.10	0.00	-0.18	1988.0
	0.00	-0.06	-0.14	0.01	0.00	0.00	0.02	

جدول ۲. پارامترهای تبدیل از ITRF2000 به WGS84 با استفاده از مدل بورسا-ولف که در مدل‌سازی مورد استفاده قرار گرفته است.

T ₁ (m)	T ₂ (m)	T ₃ (m)	S (ppm)	R ₁ (sec)	R ₂ (sec)	R ₃ (sec)
0.551±0.0028	-	-	0.004874±0.0050	-0.001063±0.0013	0.009047±0.0016	-0.011414±0.0014

۵ مراحل طراحی مدل و کاربردهای آن

۱-۵ پیش‌بینی سرعت

پیش‌بینی سرعت در هر موقعیت از سطح زمین در محدوده فلات ایران اساسی ترین کاربرد مدل عرضه شده است. در این قسمت اطلاعات بین‌لرزه‌ای به مدل اعمال می‌شود و جابه‌جایی‌های بین‌لرزه‌ای متناظر با آنها با قید میدان سرعت GPS شبکه ژئودینامیک سراسری ایران با مشاهدات دوره‌ای ماسون (۲۰۰۷) در هر نقطه به کمک مدل و با روابط تحلیلی اکادا (۱۹۸۵) به صورت اوراسیا فیکس محاسبه می‌شود.

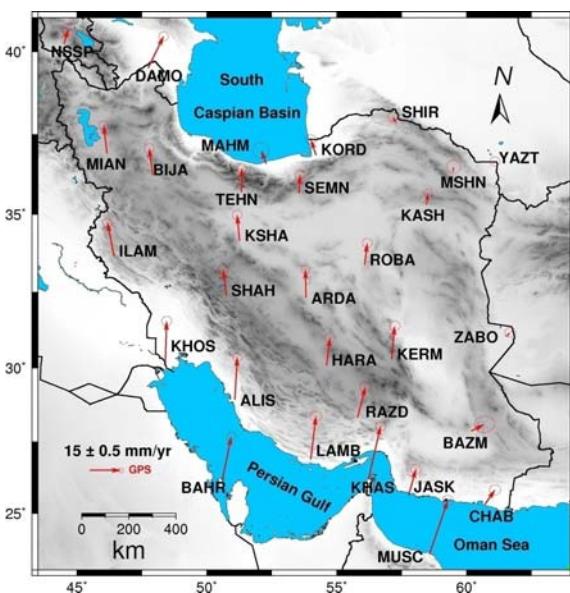
این مرحله از مدل‌سازی با سعی و خطا، به‌ویژه در مورد نرخ لغزش و عمق قفل‌شدن گسل‌های عمده در منطقه مورد بررسی بین میدان سرعت مدل و GPS صورت می‌گیرد. مدل‌سازی طی مراحل گوناگون طراحی شد و نتایج حاصل در هر مرحله با میدان سرعت GPS شبکه ژئودینامیک سراسری ایران در چارچوب مرجع اوراسیا فیکس از مقاله ماسون و همکاران (۲۰۰۷) مقایسه شد (شکل ۳). مقادیر عددی مؤلفه‌های میدان سرعت GPS به همراه دقت و همبستگی آنها در جدول ۳ قابل مشاهده است. به‌منظور آغاز مدل‌سازی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه مورد بررسی، نخست فقط گسل‌شدهای بین صفحه‌های زمین‌ساختی نویبا، سومالی، هند و دور فلات آناتولی در مدل‌سازی وارد شد. موقعیت این گسل‌ها مطابق شکل ۴-الف و جهت و مقدار لغزش نیز با توجه به سازو کار ژرفی زمین‌لرزه‌ها (شکل ۴-ب) با استفاده از مدل‌های موجود حرکت صفحات زمین‌ساختی مانند REVEL (سلا، ۲۰۰۲) یا NUVEL-1A (دیمتر،

مدل مالدنسکی - بادکاس نیز یک مدل مشابه هفت پارامتری مختصات دکارتی سه‌بعدی بین چارچوب‌ها است و برای تبدیل بین چارچوب‌های زمینی و ماهواره‌ای مناسب و به صورت زیر است:

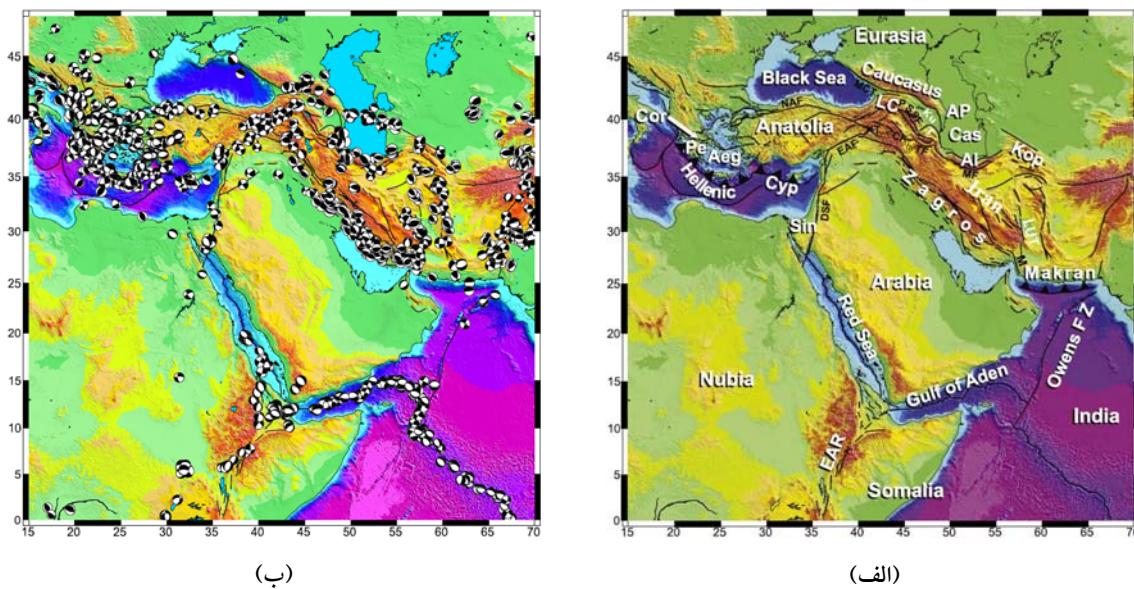
$$\begin{bmatrix} X \\ Y \\ Z \end{bmatrix}_W = \begin{bmatrix} \Delta X \\ \Delta Y \\ \Delta Z \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} X_m \\ Y_m \\ Z_m \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} 1+ds & rz & -ry \\ -rz & 1+ds & rx \\ ry & -rx & 1+ds \end{bmatrix} \begin{bmatrix} X_I - X_m \\ Y_I - Y_m \\ Z_I - Z_m \end{bmatrix}, \quad (25)$$

که $(\Delta X, \Delta Y, \Delta Z)$ انتقال بین مرکز دو چارچوب است. ماتریس دوران و تغییر مقیاس با مدل بورسا-ولف فرقی ندارد. تنها تفاوت بین دو مدل، انتخاب نقطه‌ای است که در آن دوران‌های محوری و تغییر مقیاس صورت می‌گیرد. چون در مدل مالدنسکی - بادکاس این نقطه مرکز شبکه است، درنتیجه این مدل انتخاب مناسب‌تری برای تبدیل بین چارچوب‌های زمینی و ماهواره‌ای است. به لحاظ نظری با استفاده از یک رشته اطلاعاتی، این دو مدل بایستی به نتایج یکسانی برای تعیین مجموعه پارامترهای تبدیل منجر شوند.

از بین این دو مدل، مدل بورسا - ول夫 به نتایج بهتری در منطقه ایران منجر و برای تعیین پارامترهای تبدیل توصیه شده است. به‌همین‌دلیل در مدل عرضه شده نیز از مدل بورسا - ول夫 برای تبدیل مختصات بین دو سامانه استفاده شده است. پارامترهای تبدیل برآورد شده با استفاده از مدل تبدیل بورسا - ول夫 در جدول ۲ آمده است.

شکل ۳. میدان سرعت GPS (بردارهای سرخ) نسبت به اوراسیا با بیضی خطای ۹۵٪ در منطقه ایران برگرفته از مقاله ماسون و همکاران (۲۰۰۷) که بهمنزله قید در مدلسازی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای مورد استفاده قرار گرفته است.

شکل ۴. خلاصه اطلاعات زمین‌ساختی و لرزه‌زمین‌ساختی منطقه مورد بررسی که در مدلسازی حرکت دائمی و بین‌لرزه‌ای در منطقه فلات ایران مورد استفاده قرار گرفته است. (الف) نقشه توپوگرافی و زمین‌ساخت ساده منطقه مورد بررسی در محل برهم‌کنش صفحه‌های زمین‌ساختی نوبیا، سومالی، عربستان و اوراسیا. (با تغییر از رایلینگر و همکاران، ۲۰۰۶) (ب) سازوکار ژرفی زمین‌لرزه‌ها در منطقه مورد بررسی از فهرست‌نامه هاروارد در بازه زمانی ۱۹۷۶ تا ۲۰۰۵ (رایلینگر و همکاران، ۲۰۰۶).

جدول ۳. نام‌ها و مؤلفه‌های شرقی و شمالی میدان سرعت (V_e , V_n) GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران با دقت (σ_e , σ_n) و همبستگی در چارچوب مرجع اوراسیا فیکس از مرجع ماسون و همکاران (۲۰۰۷). ستون‌های نهم و دهم مقادیر باقی‌مانده سرعت‌ها را برای هر ایستگاه GPS در حالتی که مدل-سازی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای بهترین انطباق را با میدان سرعت GPS دارد ($rms = 0.35 \text{ mm/yr}$) نشان می‌دهد.

Site	long. (°E)	lat. (°N)	V_e (mm/yr)	V_n (mm/yr)	σ_e (mm/yr)	σ_n (mm/yr)	Corr.	Res. E (mm/yr)	Res. N (mm/yr)
ALIS	51.082	28.919	1.19	20.65	0.89	0.86	0.024	-2.53	-0.12
ARDA	53.822	32.313	-0.28	13.60	0.86	0.84	0.023	-0.73	1.83
BAZM	60.180	27.865	6.24	03.20	2.02	1.65	0.018	1.50	0.96
BAHR	50.608	26.209	4.21	20.45	0.89	0.87	0.026	-0.38	0.37
BIJA	47.930	36.232	-1.79	13.09	0.95	0.92	0.014	-1.46	0.83
CHAB	60.694	25.300	5.05	07.23	1.11	1.02	0.024	1.00	1.08
DAMO	47.744	39.513	7.45	15.31	0.94	0.91	0.013	1.67	1.40
HARA	54.608	30.079	1.68	13.58	0.98	0.96	0.023	-1.06	1.18
ILAM	46.427	33.648	-3.14	16.46	0.97	0.93	0.016	-1.68	-0.73
JASK	57.767	25.636	3.52	12.62	1.04	1.00	0.026	-1.14	0.67
KASH	58.464	35.293	0.74	05.71	0.87	0.84	0.019	0.96	2.37
KERM	57.119	30.277	1.42	16.30	1.07	0.99	0.024	-1.59	2.19
KHAS	56.233	26.208	5.79	25.50	1.01	0.98	0.025	0.57	3.30
KHOS	48.409	30.246	0.58	19.10	0.98	0.95	0.018	-2.04	0.15
KORD	54.199	36.860	-2.53	07.48	0.98	0.94	0.017	-0.25	1.35
KSHA	51.255	34.150	-1.18	12.69	0.95	0.93	0.017	-1.80	-0.10
LAMB	54.004	26.883	2.52	20.96	1.18	1.00	0.019	-2.23	1.33
MAHM	52.285	36.588	-2.43	06.45	1.60	1.56	0.013	-0.73	-0.66
MIAN	46.162	36.908	-1.66	13.70	0.95	0.91	0.013	-1.61	1.73
MSHN	59.480	36.335	0.29	02.70	1.36	1.28	0.016	0.79	-0.20
MUSC	58.569	23.564	8.85	25.95	1.11	1.02	0.022	2.50	2.00
NSSP	44.503	40.226	2.23	07.17	1.29	1.21	0.007	-0.02	-1.13
RAZD	55.800	28.330	3.76	14.70	1.04	1.00	0.022	-1.32	0.66
ROBA	56.070	33.369	1.30	10.67	0.97	0.95	0.020	0.24	2.39
SEMN	53.564	35.662	0.28	09.04	0.96	0.93	0.018	-1.13	-0.08
SHAH	50.748	32.367	-1.47	12.65	0.96	0.93	0.018	-2.21	-1.69
SHIR	57.308	37.814	-1.80	03.54	0.96	0.95	0.018	0.90	-0.17
TEHN	51.334	35.697	0.19	11.63	1.01	1.00	0.015	-1.54	-0.84
YAZT	61.034	36.601	0.72	00.97	0.96	0.95	0.018	0.63	-0.19
ZABO	61.517	31.049	1.97	02.01	1.08	0.98	0.022	-0.35	0.16

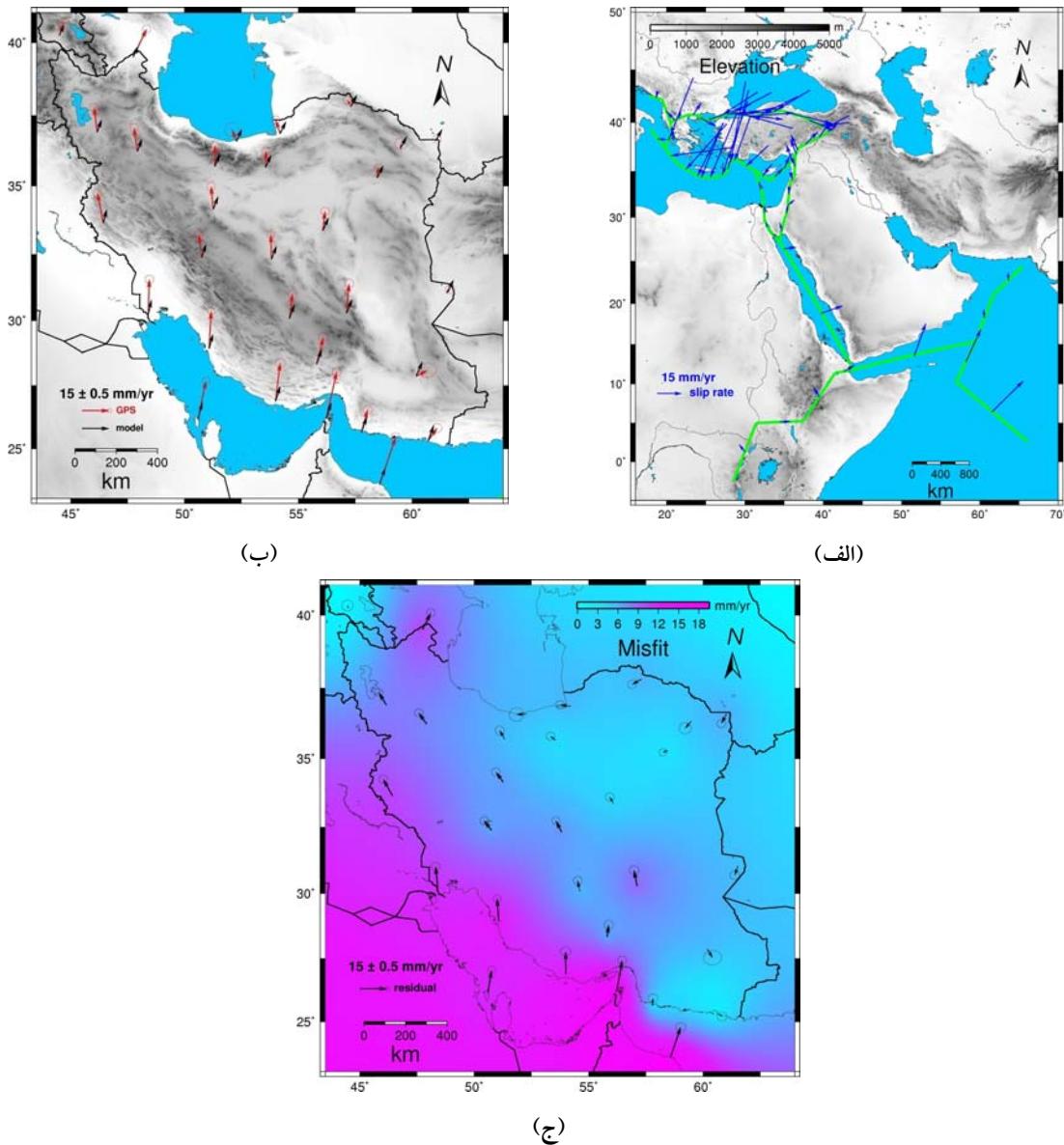
میدان سرعت GPS، بردارهای مشکی) را همراه با میدان خطای درون‌یابی شده بین مقادیر اسکالر باقی‌مانده‌ها (با رنگ سرخ) که بیانگر میزان منطبق نبودن دو میدان سرعت است نشان می‌دهد.

استفاده از این شیوه منطبق نبودن دو میدان، باعث تشخیص راحت مناطق با منطبق نبودن زیاد می‌شود و یک روش قابل اعتماد برای تشخیص خطاها سامانمند در گروهی از بردارها و بهبود سامانمند مدل است. مطابق شکل ۵-ج مقادیر باقی‌مانده‌ها، به ویژه در جنوب غربی و جنوب ایران زیاد است. مدل‌سازی اولیه نشانگر تأثیر و ضرورت در نظر گرفتن گسل‌های اطراف صفحه عربستان

(۱۹۹۴) محاسبه شده است. شکل ۵ نتایج مدل‌سازی اولیه میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه مورد بررسی را نشان می‌دهد. شکل ۵-الف موقعیت و نرخ لغزش گسل‌های انتخابی با نرخ‌های لغزش مربوط (بردارهای آبی) را نشان می‌دهد. مطابق شکل ۵-ب مدل اولیه میدان سرعتی را در راستای جنوب غرب به شمال شرق در ایران ایجاد کرده است (بردارهای مشکی) و انطباق خوبی با میدان سرعت GPS شبکه ژئودینامیک سراسری ایران (بردارهای سرخ) ندارد. دامنه میدان سرعت مدل در راستای جنوب غرب به شمال شرق کم می‌شود. شکل ۵-ج نیز مقادیر باقی‌مانده‌ها (تفاضل میدان سرعت مدل از

حتی سهم گسل‌های اطراف صفحه عربستان خیلی بیشتر از سهم گسل‌های اطراف فلات آناتولی است.

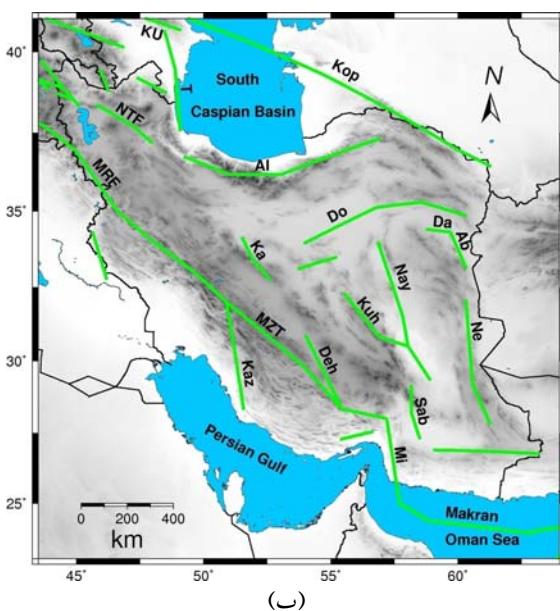
و فلات آناتولی در تولید میدان سرعت GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران است، به نحوی که

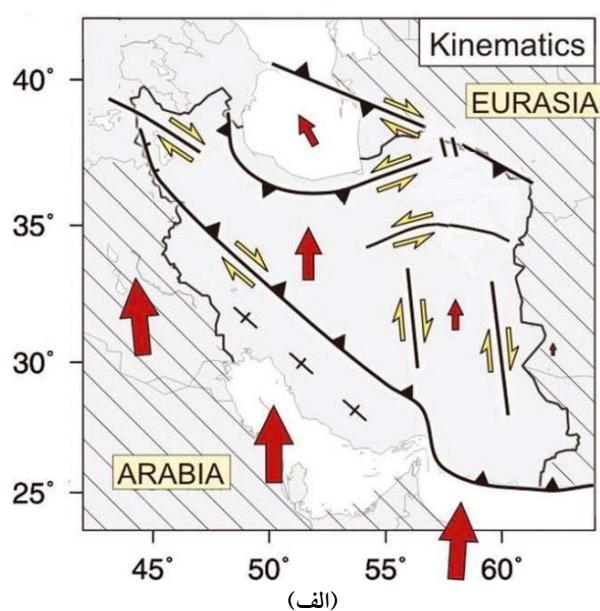
شکل ۵. مدل‌سازی اولیه میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه موردنبررسی. (الف) فقط گسل‌شده‌ای بین صفحه‌های زمین‌ساختی نوبیا، سومالی، عربستان، هند و دور فلات آناتولی در مدل‌سازی وارد شده‌اند. جهت و مقدار لغزش (بردارهای آبی) در گسل‌ها با استفاده از گسل‌های موجود حرکت صفحه‌های زمین‌ساختی مانند REVEL2000 (سال، ۲۰۰۲) یا NUVEL-1A (دیمتر، ۱۹۹۴) محاسبه شده است. (ب) مدل اولیه میدان سرعتی را در راستای جنوب غرب به شمال شرق در ایران ایجاد کرده (بردارهای مشکگی) و انطباق خوبی با میدان سرعت GPS شبکه ژئودینامیک سراسری ایران (بردارهای سرخ) ندارد. دامنه میدان سرعت مدل در راستای جنوب غرب به شمال شرق کم می‌شود. (ج) مقادیر باقی مانده‌ها (تفاضل میدان سرعت مدل از میدان سرعت GPS) که بهویژه در جنوب غرب و جنوب ایران زیاد است.

عمده براساس شکل ۶-الف و نقشه گسل‌های فعال ایران (حسامی و جمالی، ۲۰۰۶) برای مدل‌سازی نهایی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه ایران انتخاب شدند. گسل‌های انتخابی نهایی در شکل ۶-ب قابل مشاهده‌اند. گسل‌های فعال انتخابی از داخل ایران با در نظر گرفتن موقعیت (شکل ۶-ب) و جهت حرکت آنها با استفاده از سازوکار ژرفی زمین‌لرزه‌های رخ داده (شکل ۴-ب) به تدریج به مدل اولیه اضافه می‌شود و با معنی و خطا در نرخ لغزش و عمق قفل شدگی گسل‌ها تلاش شد تا بردار باقی‌مانده‌ها بین میدان سرعت مدل و GPS حداقل شود. بدین ترتیب مدل نابرجایی بهینه که تطابق خوبی با میدان سرعت GPS دارد به دست می‌آید. شکل ۷-الف

در ادامه، گسل‌های فعال عمده مناطق داخلی ایران برای مدل‌سازی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای انتخاب شدند. برای این منظور نخست مطابق شکل ۶-الف زمین‌ساخت و سینماتیک ایران به صورت طرحوار در منطقه برخورد مایل صفحه‌های زمین‌ساختی عربستان و اوراسیا در نظر گرفته شد. در این شکل بردارهای سرخ نشان‌دهنده حرکت نسبت به اوراسیا هستند و نحوه کوتاه‌شدگی شمالی-جنوبی را در منطقه مشخص می‌کنند. خطوط مشکی نحوه حرکت و تغییرشکل را در مناطق مربوط به گسل‌های عمده نشان می‌دهند. خطوط زرد نیز جهت لغزش گسل‌های امتدادلغز را نشان می‌دهند (هولینقزورف و همکاران، ۲۰۱۰). سپس گسل‌های فعال

(ب)

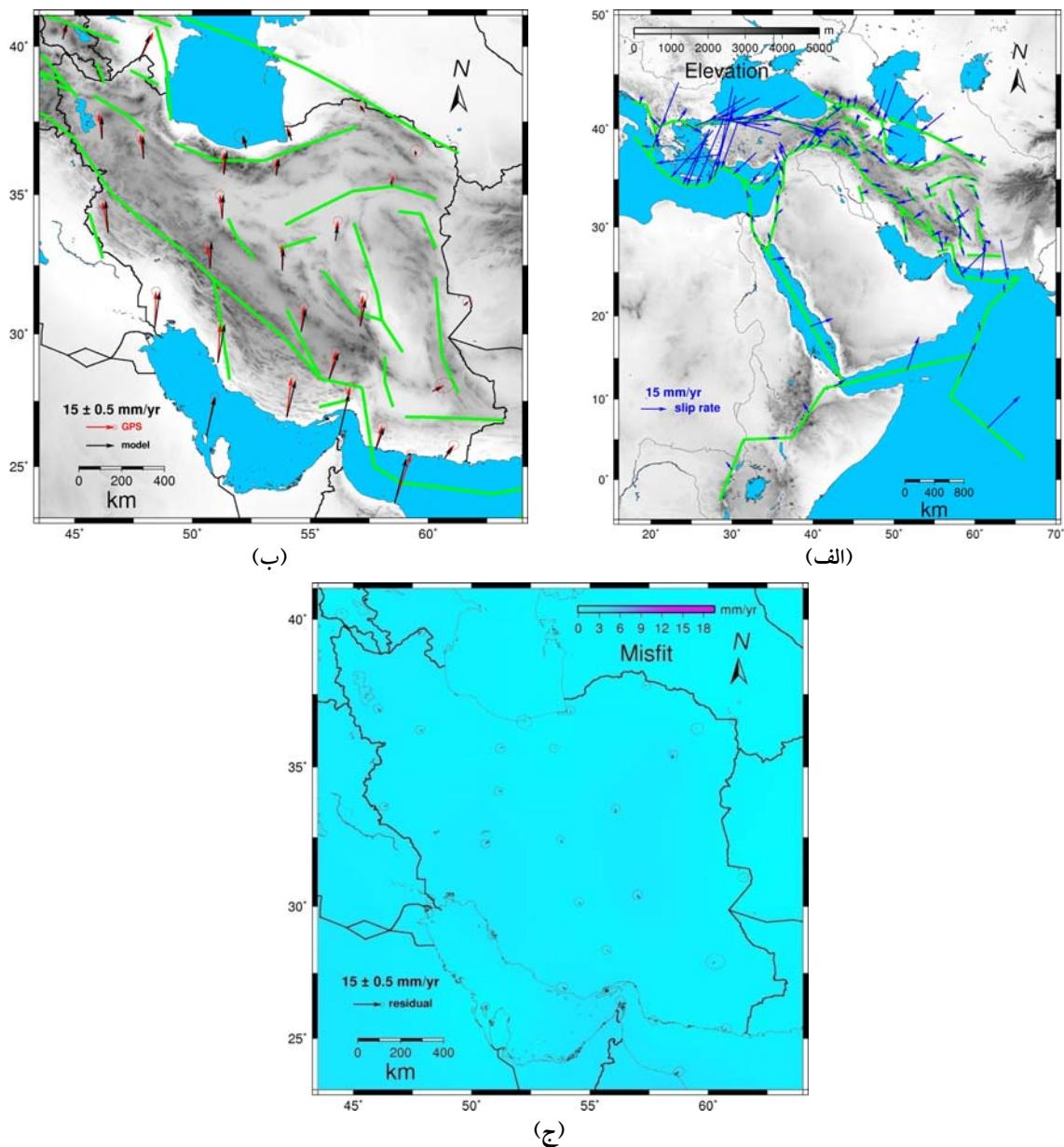

(الف)

شکل ۶. انتخاب گسل‌های فعال عمده مناطق داخلی ایران برای مدل‌سازی نهایی حرکت دائم و بین‌لرزه‌ای در محدوده فلات ایران. (الف) نقشه طرحوار نشان‌دهنده زمین‌ساخت و سینماتیک ایران در منطقه برخورد مایل صفحه‌های زمین‌ساختی عربستان و اوراسیا. بردارهای سرخ نشان‌دهنده حرکت نسبت به اوراسیا هستند و نحوه کوتاه‌شدگی شمالی-جنوبی را در منطقه مشخص می‌کنند. خطوط مشکی نحوه حرکت و تغییرشکل را در مناطق مربوط به گسل‌های عمده نشان می‌دهند. خطوط زرد جهت لغزش گسل‌های امتدادلغز را نشان می‌دهند (هولینقزورف و همکاران، ۲۰۱۰). (ب) گسل‌های فعال عمده انتخابی (خطوط سبز) براساس شکل ۵-الف و نقشه گسل‌های فعال ایران (حسامی و جمالی، ۲۰۰۶) برای مدل‌سازی نهایی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه ایران. عبارت‌های اختصاری مورد استفاده در این شکل عبارت‌اند از: گسل شمال تبریز (NAF)، گسل تالش (T)، گسل اصلی جوان (MRF)، گسل البرز (AL)، گسل کپداغ (Kop)، گسل درونه (Do)، گسل دشت بیاض (Da)، گسل آبیز (Ab)، گسل نه (Ne)، گسل سبزواران (Sab)، گسل میناب (Mi)، گسل دهشیر (Deh)، رانگی اصلی زاگرس (MZT)، گسل کازرون (Kaz)، گسل کاشان (Ka).

ایران، میدان سرعت مدل را تقویت کرده‌اند و آن را از راستای جنوب غربی - شمال شرقی به راستای جنوبی- شمالی و جنوب جنوب شرقی - شمال شمال-غربی دوران می‌دهند. برای آزمودن صحت مدل‌سازی، تساوی آماری مشاهدات GPS با جابه‌جایی‌های حاصل از مدل مورد

کل گسل‌های مربوط به مدل بهینه با نرخ‌های لغزش مربوط (بردارهای آبی) برای مدل‌سازی نهایی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه مورد بررسی را نشان می‌دهد. مقایسه شکل‌های ۵-۵-۷-۷ ب نشان می‌دهد که مطابق مدل نابر جایی بهینه، گسل‌شای محدوده فلات

شکل ۷. مدل‌سازی نابر جایی بهینه میدان سرعت دائمی و بین‌لرزه‌ای در منطقه مورد بررسی. (الف) گسل‌های داخلی ایران به ترتیب به مدل اوایله اضافه شده و با سعی و خطا روی نرخ لغزش‌ها و عمق قفل‌شدگی، مدل نابر جایی بهینه به دست می‌آید. (ب) گسل‌های محدوده فلات ایران میدان سرعت مدل را تقویت می‌کنند و از راستای جنوب غربی - شمال شرقی به راستای جنوبی - شمال شمال شرقی - جنوب جنوب شرقی - شمال غربی دوران می‌دهند. (ج) در مورد اکثر ایستگاه‌های شبکه ژئودینامیک سراسری ایران مقادیر باقی‌مانده‌ها در محدوده بیضی خطای ۹۵٪ GPS مشاهدات است.

زاگرس، ماسون و همکاران (۲۰۰۶)، جمور و همکاران (۲۰۱۱) در منطقه شمال غرب ایران، تاتار و همکاران (۲۰۰۲) در منطقه زاگرس مرکزی، ورنانت و همکاران (۲۰۰۴) و جمور و همکاران (۲۰۱۰) در منطقه البرز، ورنانت و همکاران (۲۰۰۴) در منطقه خاورمیانه و مکلاسکی و همکاران (۲۰۰۰) در منطقه شرق مدیترانه و ففقار قابل استخراج است. با توجه به اینکه بردارهای سرعت GPS در منابع یادشده به ایستگاه‌های گوناگونی از اوراسیا فیکس شده‌اند، یکسان‌سازی ایستگاه‌هایی از اوراسیا که بردارهای سرعت GPS به آنها فیکس می‌شوند با استفاده از مفهوم قطب اولر (هفتی، ۲۰۰۷) قبل از شروع مدل‌سازی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای در منطقه مورد بررسی ضروری است.

مدل‌سازی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای نشان می‌دهد که حدود ۳۰ درصد مؤلفه‌های میدان سرعت GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران با گسلش‌های داخلی ایران، ۶۰ درصد آن با صفحه عربستان و ۱۰ درصد آن با گسلش‌های آناتولی تأمین می‌شود.

در ادامه، میدان سرعت مدل‌سازی شده با استفاده از قطب اولر اوراسیا نسبت به چارچوب ITRF2000 که از سوی ورنانت (۲۰۰۴) تعیین شده است (جدول ۴) به این چارچوب تبدیل شد. میدان سرعت حاصل در چارچوب مرجع ITRF2000 را می‌توان با استفاده از پارامترهای تبدیل ذکر شده در جداول‌های ۲ و ۳ به WGS84 یا هر ITRF دیگری تبدیل کرد.

استفاده قرار گرفت. بدین‌منظور تفاضل بردار سرعت حاصل از مدل و مشاهدات GPS بایستی در محدوده بیضی خطای مشاهدات GPS قرار گیرد. شکل ۷-ج نشان می‌دهد که در مورد اکثر ایستگاه‌های GPS شبکه ژئودینامیک سراسری ایران مقادیر باقی‌مانده‌ها در محدوده بیضی خطای ۹۵٪ مشاهدات GPS است، یعنی در مورد اکثر مشاهدات این تساوی آماری برقرار است. جذر میانگین مربعات (rms) خطای مدل‌سازی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای برای مدلی که بهترین انطباق را با مشاهدات GPS داشت برابر ۳۵ mm/yr محاسبه شد. ستون‌های نهم و دهم جدول ۳ مقادیر باقی‌مانده سرعت‌ها برای هر ایستگاه GPS در حالتی که مدل‌سازی بهترین انطباق را با میدان سرعت GPS دارد نشان می‌دهد. منطبق نبودن دو میدان سرعت را می‌توان به اثرات سامانمند موجود در مشاهدات GPS و بهویژه مشاهدات دوره‌ای نیز نسبت داد (برای مثال، اثرات فصلی یا اثرات ناشی از فعالیت‌های انسانی). به‌منظور رفع این مشکل می‌توان از مشاهدات پیوسته GPS با فیلتر مکانی (ودوینسکی و همکاران، ۱۹۹۷) و فیلتر آنالیز مؤلفه اصلی (آکی و شولز، ۲۰۰۳؛ ۱۹۸۸) به‌جای مشاهدات دوره‌ای استفاده کرد. همچنین بهبود دقیق نتایج مدل‌سازی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای با استفاده از شبکه‌های محلی GPS نیز پیشنهاد می‌شود. مشاهدات شبکه پیوسته و محلی در محدوده ایران از منابعی نظیر بایر و همکاران (۲۰۰۶) و پیرت و همکاران (۲۰۰۹) در منطقه بین زاگرس و مکران، حسامی و همکاران (۲۰۰۶)، توکلی و همکاران (۲۰۰۸) در منطقه

جدول ۴. قطب دوران اوراسیا در چارچوب ITRF2000 مورد استفاده در تبدیل میدان سرعت حرکت دائم و بین‌لرزه‌ای صفحه‌های زمین‌ساختی مدل از سامانه اوراسیا - فیکس به چارچوب ITRF2000 (ورنانت و همکاران، ۲۰۰۴).

صفحة زمین‌ساختی	عرض جغرافیایی (N)	طول جغرافیایی (E)	نرخ (Myr^{-1})
اوراسیا	56.11 ± 1.4	$-100,79 \pm 1.9$	0.26 ± 0.01

محاسبه می‌شود و با اضافه کردن آن به مختصات اولیه نقطه، مختصات مسطحاتی نقطه در مقطع زمانی T_2 به دست می‌آید.

۴-۵ به روزرسانی مشاهدات ژئودتیک (طول و زاویه)

به منظور به روزرسانی مشاهدات مسطحاتی یعنی طول و زاویه، نوع مشاهده، مقدار مشاهداتی و تاریخ مشاهده، مختصات نقطه یا نقاطی که مشاهده در آنها صورت گرفته و تاریخ به روزرسانی مشاهدات به مدل معرفی می‌شود. با برآورد تغییر مختصات بین دو مقطع زمانی در نقاط مربوط به مشاهده صورت گرفته، تغییر مشاهده ژئودتیکی قابل محاسبه است.

مختصات نقاط مشاهداتی را می‌توان در چارچوب‌های گوناگون ITRF و یا بیضوی WGS84 وارد مدل کرد. موقعیت نقاط خروجی نیز در دستگاه‌های مختصات گوناگون قابل محاسبه است.

۶ نتیجه‌گیری

برای عملی ساختن مدل‌سازی از میدان سرعت 30 m/s استگاه GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران که تقریباً به طور یکنواخت در سراسر ایران پراکنده شده است در حکم معیار استفاده شد. با استفاده از نتایج این مدل‌سازی می‌توان سرعت‌ها، جابه‌جایی‌ها، تغییر موقعیت‌های مسطحاتی و تغییر مشاهدات ژئودتیکی (طول و زاویه) را در محدوده بین 45° تا 62° درجه طول جغرافیایی شرقی و 25° تا 40° درجه عرض جغرافیایی شمالی و در بازه‌های زمانی دلخواه پیش‌بینی کرد.

مدل‌سازی میدان سرعت دائم و بین‌لرزه‌ای در محدوده فلات ایران نشان می‌دهد که حدود 30° درصد مؤلفه‌های میدان سرعت GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران با گسلش‌های داخلی ایران، 60° درصد آن

۵-۲ پیش‌بینی جابه‌جایی

پیش‌بینی جابه‌جایی در یک نقطه بین دو مقطع زمانی T_1 و T_2 با ضرب سرعت مدل‌سازی شده برای آن نقطه در فاصله زمانی دو مقطع و سپس اضافه کردن جابه‌جایی‌های لحظه‌ای نقطه در اثر زمین‌لرزه‌های احتمالی در بازه زمانی مورد نظر صورت می‌گیرد. برای محاسبه جابه‌جایی لحظه‌ای نقطه در اثر زمین‌لرزه نیز از روابط تحلیلی اکادا (۱۹۸۵) استفاده می‌شود.

در این مرحله به منظور مدل‌سازی، از زمین‌لرزه‌های با بزرگی $M > 5.5$ استفاده شد. به دلیل تعداد زیاد این زمین‌لرزه‌ها فقط زمین‌لرزه‌های با بزرگی $M > 6.5$ در جدول ۵ فهرست شده است. پارامترهای هندسی گسلش را می‌توان از اطلاعات موجود در مقالات منتشر شده در مورد زمین‌لرزه‌ها به دست آورد. در مواردی که اطلاعاتی از زمین‌لرزه در دسترس نباشد، از روابط تجربی ولز و کوپراسمیت (۱۹۹۴)، نوروزی (۱۹۸۵) یا روابط نیمه‌تجربی هایون و خیاخین (۲۰۰۳) برای برآورد پارامترهای هندسی گسلش‌ها استفاده می‌شود. پارامترهای هندسی برآورد شده برای گسلش‌های ناشی از زمین‌لرزه‌ها در قالب پایگاه داده اطلاعاتی برای مدل در نظر گرفته شده است. ستون‌های ۶ تا ۸ جدول ۵ پارامترهای هندسی گسلش‌های ناشی از زمین‌لرزه‌ها را برای زمین‌لرزه‌های با بزرگی $M > 6.5$ نشان می‌دهد. در بررسی زمین‌لرزه‌های انتخابی براساس تحقیق زارع (۱۹۹۹)، برای بزرگای کمتر از 6° و بیش از 6° در حکم معادل، M_w انتخاب شده است.

۵-۳ به روزرسانی موقعیت مسطحاتی

به منظور به روزرسانی موقعیت، بایستی مختصات نقطه در چارچوب موردنظر، مقطع زمانی موقعیت نقطه، T_1 ، مقطع زمانی که موقعیت نقطه مدنظر است، T_2 ، به مدل معرفی شود. از مدل بردار جابه‌جایی بین دو مقطع T_1 و T_2

جدول ۵. زمین‌لرزه‌های رخ داده در منطقه ایران با $M_s > 6.5$ ، برگرفته از فهرست‌نامه زمین‌لرزه پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله که در مدل-سازی مورد استفاده قرار گرفته است. پارامترهای هندسی گسلش یعنی طول، عرض و مقدار نابرجایی ناشی از زمین‌لرزه‌ها با استفاده از روابط تجربی ولز و کوپراسمیت (۱۹۹۴) و نوروزی (۱۹۸۵) محاسبه شده است.

Date	Lat.	Lon.	Mag. (M_s)	Ref.	Length (km)	Width (km)	Dislocation (m)
1930/05/06	38.24	44.60	7.2	AMB	78.09	24.86	2.13
1934/06/13	27.63	62.64	6.6	AMB	30.90	13.46	0.40
1945/11/27	25.02	63.47	8.0	AMB	226.83	72.70	26.69
1946/11/04	39.32	55.20	6.9	AMB	49.12	18.29	0.92
1947/08/05	25.25	63.20	7.0	AMB	48.37	22.32	2.66
1947/09/23	33.67	58.67	6.8	AMB	42.09	16.51	0.69
1948/10/05	37.88	58.55	7.2	AMB	78.09	24.86	2.13
1953/02/12	35.39	55.08	6.5	A28	26.47	12.15	0.30
1957/07/02	36.07	52.47	6.8	AMB	35.51	17.63	17.01
1957/12/13	34.58	47.82	6.7	AMB	38.96	13.17	0.41
1958/08/16	34.30	48.17	6.6	AMB	33.38	12.05	0.32
1961/06/11	27.78	54.51	6.5	AMB	22.34	12.37	0.08
1962/09/01	35.71	49.81	7.2	AMB	84.37	20.55	1.51
1968/08/31	34.04	58.96	7.1	EHB	72.29	18.80	1.17
1972/04/10	28.41	52.79	6.7	EHB	30.42	15.66	2.89
1976/11/24	39.08	44.03	7.0	EHB	57.33	20.26	1.22
1977/03/21	27.58	56.37	6.7	EHB	36.06	14.91	0.52
1978/09/16	33.24	57.38	7.4	EHB	89.75	35.80	6.70
1979/01/16	33.90	59.47	6.5	EHB	28.60	11.03	0.25
1979/11/14	33.96	59.73	6.6	EHB	33.38	12.05	0.32
1979/11/27	34.06	59.76	7.1	EHB	72.29	18.80	1.17
1980/05/04	38.05	49.02	6.6	EHB	26.07	13.92	0.49
1981/06/11	29.86	57.69	6.6	EHB	30.90	13.46	0.40
1981/07/28	29.97	57.77	7.3	EHB	98.47	22.46	1.96
1983/04/18	27.77	62.05	6.7	EHB	36.06	14.91	0.52
1990/06/20	36.99	49.35	7.7	ISC	142.68	51.01	13.40
1990/11/06	28.24	55.46	6.6	EHB	30.90	13.46	0.40
1997/02/04	37.73	57.31	6.5	EHB	22.34	12.37	0.08
1997/05/10	33.85	59.81	7.2	EHB	84.37	20.55	1.51
1998/03/14	30.14	57.59	6.6	EHB	33.38	12.05	0.32
1999/03/04	28.27	57.21	6.6	EHB	30.90	13.46	0.40
2000/12/06	39.53	54.80	7.0	EHB	57.33	20.26	1.22
2002/06/22	35.60	49.02	6.5	EHB	26.47	12.15	0.30
2003/12/26	29.08	58.38	6.5	IIEES	28.60	11.03	0.25
2011/01/18	28.04	63.85	7.0	IIEES	57.33	20.26	1.22

دیگر انواع حرکت‌های پوسته زمین از جمله فعالیت‌های آتش‌شانی، نشت زمین، بازگشت بعد از عصر بخندان، بارگذاری و یا کاهش بار از پوسته، می‌توان مدل را کامل‌تر کرد. پایگاه داده مورد استفاده برای پارامترهای گسلش در اثر زمین‌لرزه‌ها در مدل نیز بایستی با وقوع هر داده مدل، این مدل ابزار بسیار مناسبی برای کاهش یا حذف اثرهای هم‌لرزه یا بعد‌لرزه‌ای از میدان سرعت

از صفحه عربستان و ۱۰ درصد آن از گسلش‌های فلات آناتولی تأمین می‌شود.

مدل عرضه شده در این تحقیق مدلی پویا است، چون ما را قادر می‌سازد تا با استفاده از آن روی زمین پویا تعیین موقعیت وابسته به زمان را عملی سازیم و از طرفی می‌توان با گذشت زمان مدل را کامل‌تر کرد. مدل طراحی شده دربرگیرنده حرکت‌های مرتبط با صفحه‌های زمین ساختی شناور روی گوشته و زمین‌لرزه‌ها است. با وارد کردن

نوری، س.، وثوقی، ب.، و ابوالقاسم، ا. م.، ۱۳۸۸، مدل‌سازی میدان جابه‌جایی هم‌لرزه یک گسل و تعیین حساسیت پارامترهای هندسی و فیزیکی مدل به میدان جابه‌جایی آن: مجله فیزیک زمین و فضا، ۳۵(۱)، ۵۹-۷۳.

Aoki, Y., and Scholz C. H., 2003, Vertical deformation of the Japanese islands, 1996–1999: *J. Geophys. Res.*, **108**, B5, 2257.

Altamimi, Z., Sillard, P., Boucher, C., 2002, ITRF2000: A new release of the International Terrestrial Reference Frame for earth science applications, *J. Geophys. Res.*, **107**, B10, 2214, pp. 19.

Ambraseys, N., and Melville, C., 1982, *A History of Persian Earthquakes*: Cambridge University Press, Cambridge.

Armijo, R., Flerit, F., King, G., and Meyer, B., 2003, Linear elastic fracture mechanics explains the past and present evolution of the Aegean: *Earth and Planetary Science Letters*, **217**, 85-95.

Badekas, J., 1969, Investigations related to the establishment of a world geodetic system, Report 124, Department of Geodetic Science, Ohio State University, Columbus.

Bayer, R., Chéry, J., Tatar, M., Vernant, P., Abbassi, M., Masson F., Nilforoushan, F., Doerflinger, E., Regard, V., and Bellier, O., 2006, Active deformation in Zagros–Makran transition zone inferred from GPS measurements: *Geophys. J. Int.*, **165**, 373–381.

Boucher, C., Altamimi, Z., Sillard, P., and Feissel-Vernier M., 2004, The ITRF2000: IERS ITRS Centre, IERS Technical Note No.31, Verlag des Bundesamtes für Kartographie und Geodäsie, Frankfurt am Main.

Bursa, M., 1962, The theory for the determination of the non-parallelism of the minor axis of the reference ellipsoid and the inertial polar axis of the Earth, and the planes of the initial astronomic and geodetic meridians from observations of artificial Earth satellites: *Studia Geophysica et Geodetica*, **6**, 209-214.

DeMets, C., Gordon, R. G., Argus, D. F., and Stein, S., 1994, Effects of recent revisions to the geomagnetic reversal time scale on estimates of current plate motions: *Geophys. Res. Lett.*, **21**, 2191-2194.

Djamour, Y., Vernant, P., Bayer, R., Nankali, H.R., Ritz, J.-F., Hinderer, J., Hatam, Y.,

حاصل از پردازش مشاهدات شبکه‌های GPS غیردائم و یا دائم ژئودینامیکی در محلوده مدل‌سازی است.

با روند سعی و خطأ، جذر میانگین مربعات (rms) خطای مدل‌سازی حرکت‌های دائم و بین‌لرزه‌ای برای مدلی که بهترین انطباق را با میدان سرعت GPS شبکه غیردائم ژئودینامیک سراسری ایران داشت برابر 0.35 mm/yr محاسبه شد. با استفاده از مشاهدات پیوسته و شبکه‌های محلی GPS و پارامترهای هندسی دقیق گسل‌ها در مقیاس محلی که با مشاهدات InSAR در حالت بین‌لرزه‌ای و با حل مسئله معکوس به دست آمده باشد، می‌توان به نتیجه بهتری برای جذر میانگین مربعات خطای مدل‌سازی رسید.

به‌منظور مدل‌سازی حرکت‌های هم‌لرزه، پارامترهای هندسی گسلش یعنی طول، عرض و مقدار نابرجایی ناشی از زمین‌لرزه‌ها با استفاده از روابط تجربی ولز و کوپرامیت (۱۹۹۴) و نوروزی (۱۹۸۵) محاسبه شده است. با استفاده از مشاهدات GPS یا InSAR و با حل مسئله معکوس و استفاده از روش‌های بهینه‌سازی می‌توان به مقادیر دقیق‌تری برای این پارامترها رسید و دقت خروجی مدل را بالا برد.

منابع

- آقاباتی، ع.، ۱۳۸۳، زمین‌شناسی ایران: سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور.
- بربریان، م.، ۱۳۷۴، نخستین کاتالوگ زلزله و پدیده‌های طبیعی ایران زمین: پژوهشگاه بین‌المللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله.
- راست بود، ا.، وثوقی، ب.، ۱۳۸۹، بررسی تغییر شکل بین‌لرزه‌ای در ناحیه برخورد صفحه‌های زمین ساختی ایران، عربستان و آناتولی در منطقه خاورمیانه با استفاده از یک مدل تحلیلی: مجله ژئوفیزیک ایران، ۴(۲)، ۸۹-۱۰۲.

- Vernant, P., 2006, Extension in NW Iran driven by the motion of the South Caspian Basin: *Earth and Planetary Science Letters*, **252**, 180–188.
- McClusky, S., Balassanian, S., Barka A., Demir, C., Ergintav, S., Georgiev I., Gurkan, O., Hamburger, M., Hurst, K., Kahle, H., Kastens, K., Kekelidze, G., King, R., Kotzev, V., Lenk, O., Mahmoud, S., Mishin, A., Nadariya, M., Ouzounis, A., Paradissis, D., Peter, Y., Prilepin, M., Reilinger, R., Sanli, I., Seeger, H., Tealeb, A., Toksöz, N., and Veis, G., 2000, Global positioning system constraints on the plate kinematics and dynamics in the eastern Mediterranean and Caucasus: *J. Geophys. Res.* **105**, 5695–5719.
- Meade, B. J., and Hager, B. H., 2005, Block models of crustal motion in southern California constrained by GPS measurements: *J. Geophys. Res.*, **110**, B03403.
- Nowroozi, A. A., 1985, Empirical relations between magnitudes and fault parameters for earthquakes in Iran. *Bull. Seis. Soc. Am.*, **75**, 1327-1338.
- Okada, Y., 1985, Surface deformation due to shear and tensile faults in a half space: *Bulletin of the Seismological Society of America*, **75**, 1135–1154.
- Pearson C., McCaffrey R., Elliott J. L., and Snay R., 2010, HTDP 3.0: Software for Coping with the Coordinate Changes Associated with Crustal Motion, *Journal of Surveying Engineering*, **136**(2), 80-90.
- Peyret, M., Djamour, Y., Hessami, K., Regard, V., Bellier, O., Vernant, P., Daignières, M., Nankali, H., Van Gorp, S., Goudarzi, M., Chéry, J., Bayer, R., and Rigoulay, M., 2009, Present-day strain distribution across the Minab-Zendan-Palami fault system from dense GPS transects, *Geophys. J. Int.*, **179**(2), 751-762.
- Reilinger R., McClusky, S., Vernant, P., Lawrence, S., Ergintav, S., Cakmak, R., Ozener, H., Kadirov, F., Guliev, I., Stepanyan, R., Nadariya, M., Hahubia, G., Mahmoud, S., Sakr, K., ArRajehi, A., Paradissis, D., Al-Aydrus, A., Prilepin, M., Guseva, T., Evren, E., Dmitrotsa, A., Filikov, S. V., Gomez, F., Al-Ghazzi, R., and Karam, G., 2006, GPS constraints on continental deformation in the Africa-Arabia-Eurasia continental collision zone and implications for the dynamics of plate interactions: *J. Geophys. Res.*, **111**, B05411.
- Savage, J. C., 1988, Principal component analysis Luck, B., Le Moigne, N., Sedighi, M., and Khorrami, F., 2010, GPS and gravity constraints on continental deformation in the Alborz mountain range, Iran: *Geophys. J. Int.*, **183**, 1287-1301.
- Djamour, Y., Vernant, P., Nankali, H. R., and Tavakoli, F., 2011, NW Iran-eastern Turkey present-day kinematics: Results from the Iranian permanent GPS network: *Earth and Planetary Science Letters*, **307**, 27-34.
- Flerit, F., Armijo, R., King, G., and Meyer, B., 2004, The mechanical interaction between the propagating North Anatolian Fault and the back-arc extension in the Aegean: *Earth and Planetary Science Letters*, **224**, 347–362.
- Gomberg J., and Ellis, M., 1994, Topography and tectonics of the central New Madrid seismic zone: Results of numerical experiments using a three-dimensional boundary-element program: *J. Geophys. Res.*, **99**, 20299-20310.
- Haiyun, W., and Xiaxin, T., 2003, Relationships between moment magnitude and fault parameters: theoretical and semi-empirical relationships: *Earthquake engineering and engineering vibration*, **2**, (2), 201-211.
- Hefty, J., 2007, Geo-kinematics of central and south-east Europe resulting from combination of various regional GPS velocity fields: *Acta Geodyn. Geomater.*, **4**, 4 (148), 173-189.
- Hessami, K., and Jamali, F., 2006, Explanatory Notes to the Map of Major Active Faults of Iran. *Journal of Seismology and Earthquake Engineering (JSEE)*, **8**, 1-11.
- Hessami, K., Nilforoushan, F., and Talbot, C. J., 2006, Active deformation within the Zagros Mountains deduced from GPS measurements: *Journal of the Geological Society, London*, **163**, 143–148.
- Hollingsworth, J., Fattahi, M., Walker, R., Talebian, M., Bahroudi, A., Bolourchi, M. J., Jackson, J., and Copley, A., 2010, Oroclinal bending, distributed thrust and strike-slip faulting, and the accommodation of Arabia-Eurasia convergence in NE Iran since the Oligocene: *Geophys. J. Int.*, **181**, 3, 1214-1246.
- Masson, F., Anvari, M., Djamour, Y., Walpersdorf, A., Tavakoli, F., Daignieres, M., Nankali, H., and Van Gorp, S., 2007, Large-scale velocity field and strain tensor in Iran inferred from GPS measurements: new insight for the present-day deformation pattern within NE Iran: *Geophys. J. Int.*, **170**, 436–440.
- Masson, F., Djamour, Y., Van Gorp, S., Chéry, J., Tatar, M., Tavakoli, F., Nankali, H., and

- Nankali, H., Martinod, J., Ashtiani, A., Bayer, R., Tavakoli, F., and Chéry, J., 2004, Present-day crustal deformation and plate kinematics in the Middle East constrained by GPS measurements in Iran and northern Oman: *Geophys. J. Int.*, **157**, 381–398.
- Molodensky, M., S., Eremeev, V., F., and Yurkina, M., I., 1962, Methods for Study of the External Gravitational Field and Figure of the Earth: Programme for the Translation of Scientific Publications, Jerusalem (Russian original 1960).
- Wang, R., Lorenzo-Martin, F., and Roth, F., 2006, PSGRN/PSCMP - a new code for calculating co- and post-seismic deformation, geoid and gravity changes based on the viscoelastic-gravitational dislocation theory: *Computers and Geosciences*, **32**, 527–541.
- Wdowinski, S., Bock, Y., Zhang, J., Fang, P., and Genrich, J., 1997, Southern California Permanent GPS Geodetic Array: Spatial filtering of daily positions for estimating coseismic and postseismic displacements induced by the Landers earthquake: *J. Geophys. Res.*, **102**, 18,057–18,070.
- Wells, D. L., and Coppersmith, K. J., 1994, New Empirical Relationships Among Magnitude, Rupture Length, Rupture Width, Rupture Area, and Surface Displacement: *Bulletin of the Seismological Society of America*, **84**, 974–1002.
- Wolf, H., 1963, Geometric connection and re-orientation of three-dimensional triangulation nets: *Bulletin Géodésique*, **68**, 165–169.
- Zare, M., 1999, Contribution a l'étude des mouvements forts en Iran: du catalogue aux lois d'atténuation: These De L'université Joseph Fourier, Grenoble, France.
- of geodetically measured deformation in Long Valley Caldera, eastern California: *J. Geophys. Res.*, **93**, 13,297–13,305.
- Segall P., 2010, *Earthquake and volcano deformation*, Princeton University Press, 458 pp.
- Sella, G.F., Dixon, G. F., and Mao, G.F., 2002, REVEL: a model for recent plate velocities from space geodesy: *J. Geophys. Res.*, **107**.
- Snay, R.A., 1999, Using the HTDP software to transform spatial coordinates across time and between reference frames: *Surveying and Land Information Systems*, **59**(1), 15–25.
- Steketee J. A., 1958, On Volterra's dislocation in a semi-infinite elastic medium: *Can. J. Phys.*, **36**, 192–205.
- Tatar, M., Hatzfeld, D., Martinod, J., and Walpersdorf, A., Ghafori-Ashtiani, M., and Chéry, J., 2002, The present-day deformation of the central Zagros from GPS measurements: *Geophys. Res. Lett.*, **29**(19).
- Tavakoli, F., Walpersdorf, A., Authemayou, C., Nankali, H. R., Hatzfeld, D., Tatar, M., Djamour, Y., Nilforoushan, F., and Cotte, N., 2008, Distribution of the right-lateral strike-slip motion from the Main Recent Fault to the Kazerun Fault System (Zagros, Iran): Evidence from present-day GPS velocities: *Earth and Planetary Science Letters*, **275**, 342–347.
- Vernant, P., Nilforoushan, F., Chéry, J., Bayer, R., Djamour, Y., Masson, F., Nankali, H., Ritz, J. F., Sedighi, M., and Tavakoli, F., 2004, Deciphering oblique shortening of central Alborz in Iran using geodetic data: *Earth and Planetary Science Letters*, **223**, 177–185.
- Vernant, P., Nilforoushan, F., Hatzfeld, D., Abbassi, M. R., Vigny, C., Masson, F.,